

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 stycznia 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. , po rozpoznaniu wniosku z dnia 18.11.2020r. , odmówił prawa do przeliczenia emerytury Z. B. (1) . W uzasadnieniu, organ rentowy powołał art. 194j ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych , kwotę emerytury , przyznanej na podstawie art. 24 ustawy emerytalnej, ubezpieczonemu, urodzonemu w (...)r., który, wcześniej pobierał emeryturę, wymienioną w art. 25 ust. 1b, na podstawie wniosku złożonego przed 1 stycznia 2013 r., ustala się ponownie od podstawy ustalonej bez pomniejszenia o pobrane emerytury wcześniejsze.

Ponieważ Z. B. (1) nie miała ustalonego prawa do wcześniejszej emerytury, ustalonej na podstawie wniosku, złożonego prze 1.01.2013r. , zatem brak prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury.

/decyzja k. 39 akt ZUS/

W dniu 2 marca 2021 r. Z. B. (1) złożyła odwołanie od ww. Decyzji, wnosząc o ponowne przeliczenie emerytury. W treści odwołania Z. Z. wskazała , że nie zgadza z wyliczoną wysokością świadczenia , dotyczącego rocznika 1953 r. Wnioskodawczyni podniosła , że, do 60 roku życia, pobierała rentę rodzinną , a później przeszła na emeryturę.

/odwołanie k.3 /

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 7.04.2021r., pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

/odpowiedź na odwołanie k.19/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Z. B. (1), de domo K., primo voto W., urodziła się (...)

/okoliczność bezsporna/

Decyzją z dnia 23.08.1991r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał wnioskodawczyni prawo do renty rodzinnej, po śmierci męża K. W., od dnia śmierci czyli od 23.07.1991r.

/decyzja k. 14-16 akt ZUS/

Decyzją z dnia 29.08.2003r. ZUS przeliczył wnioskodawczyni rentę rodzinną – na stałe

/decyzja k. 99 akt ZUS/

Decyzją z dnia 18.09.2013r., po rozpoznaniu wniosku Z. B. (1) z dnia 29.07.2013r. ZUS przyznał wnioskodawczyni , od dnia 27.08.2013r. , emeryturę której wysokość została obliczona na podstawie art. 53 , art.26 , oraz art. 183 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U z 2009r. nr 153 poz. 1227 z późn. Zm) Wysokość emerytury wnioskodawczyni, od dnia 1.11.2013r. , wyniosła 926,02 zł. (brutto)

/wniosek k. 1-4 akt ZUS, decyzja k. 8-10 akt ZUS , okoliczność bezsporna/

W dniu 18.11.2020r. Z. B. złożyła wniosek o przeliczenia emerytury na podstawie przepisów nowelizujących ustawę o emeryturach i rentach , dla rocznika 1953r., czyli o przeliczenie emerytury bez pomniejszenia o kwoty, pobranych emerytur wcześniejszych i wypłatę wyrównania.

/wniosek k. 32 akt ZUS/

Zaskarżoną Decyzją z dnia 25 stycznia 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. , po rozpoznaniu wniosku z dnia 18.11.2020r. , odmówił prawa do przeliczenia emerytury Z. B. (1) . W uzasadnieniu, organ rentowy powołał art. 194j ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych , kwotę emerytury , przyznanej na podstawie art. 24 ustawy emerytalnej, ubezpieczonemu, urodzonemu w (...)r., który, wcześniej pobierał emeryturę, wymienioną w art. 25 ust. 1b, na podstawie wniosku złożonego przed 1 stycznia 2013 r., ustala się ponownie od podstawy ustalonej bez pomniejszenia o pobrane emerytury wcześniejsze.

Ponieważ Z. B. (1) nie miała ustalonego prawa do wcześniejszej emerytury, ustalonej na podstawie wniosku, złożonego prze 1.01.2013r. , zatem brak prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury.

/decyzja k. 39 akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie ww. dowodów z dokumentów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na wstępie należy podnieść, że, w niniejszym postępowaniu ,Sąd rozpoznał sprawę na posiedzeniu niejawnym na podstawie art. 148¹ kpc, zgodnie z którym Sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, między innymi w sytuacji, gdy, po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym jest niedopuszczalne, jeżeli strona w pierwszym piśmie procesowym złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy.

W rozpoznawanej sprawie, strony nie wnosiły o rozpoznanie sprawy na rozprawie, a złożone, dotychczas, pisma procesowe i brak wniosków dowodowych, po pouczeniu o możliwości ich zgłaszania dawały podstawę do przyjęcia, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. W przypadku, gdy głosy stron miałyby się ograniczyć tylko do powtórzenia argumentacji zawartej w pismach procesowych, to wyznaczanie rozprawy tylko w tym celu nie wydaje się uzasadnione./tak wyrok SA w Gdańsku z dnia 26.06.2018, III AUa 1815/17/. Sprawa nie miała charakteru wielowątkowego, wymagającego wyjaśnienia twierdzeń stron oraz odniesienia się do złożonych wniosków dowodowych. Sprawa, w świetle stanowisk stron i zebranych dokumentów, nie budziła żadnych wątpliwości./por. wyrok SA w Warszawie z dnia 26.04.2018, VI ACa 1694/17/

W świetle, zebranego w sprawie materiału dowodowego, odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do **treści art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych** (tj. Dz. U z 2021 r. , poz. 291) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego, wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a i 50e i 184.

Stosownie zaś do treści art.194 i ww. ustawy , do ustalenia podstawy obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, ubezpieczonego urodzonego w (...) r., nie stosuje się przepisu art. 25 ust. 1b, jeżeli wniosek o przyznanie tej emerytury, zgłosi, w terminie 6 miesięcy, od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. poz. 1222), pod warunkiem że prawo do emerytury, przed osiągnięciem wieku emerytalnego, ma ustalone, na podstawie wniosku, złożonego przed dniem 1 stycznia 2013 r.

Zgodnie, zaś, z **treścią art. 194j ww. ustawy:**

1. Kwotę emerytury przyznanej na podstawie art. 24 ubezpieczonemu urodzonemu w (...) r., który wcześniej pobierał emeryturę wymienioną w art. 25 ust. 1b na podstawie wniosku złożonego przed dniem 1 stycznia 2013 r., ustala się ponownie od podstawy ustalonej z zastosowaniem art. 194i.
2. Przeliczeniu podlega podstawa obliczenia emerytury przyjęta w decyzji o ustaleniu prawa do emerytury.

3. Do ustalenia nowej kwoty emerytury przyjmuje się średnie dalsze trwanie życia przyjęte w decyzji o ustaleniu prawa do emerytury, a następnie uwzględnia się kolejne zmiany wysokości świadczenia.

4. Emerytura w ponownie ustalonej wysokości przysługuje od dnia, od którego podjęto wypłatę emerytury przyznanej na podstawie art. 24, a w przypadku gdy prawo do tej emerytury było zawieszane - od dnia, od którego mogłaby być podjęta jej wypłata.

5. Jeżeli ponownie ustalona wysokość emerytury przyznanej na podstawie art. 24 jest wyższa od wypłacanej dotychczas, emerytowi wypłaca się wyrównanie. Kwotę wyrównania stanowi różnica między sumą kwot emerytur, jakie przysługiwałyby w okresie od dnia, o którym mowa w ust. 4, do dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, z uwzględnieniem ich waloryzacji, a sumą kwot, wypłaconych, w tym okresie.

W niniejszej sprawie, wnioskodawczyni kwestionowała odmowę przeliczenia wysokości emerytury.

Z dokonanych ustaleń wynika, że decyzją z dnia 23.08.1991r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał wnioskodawczyni prawo do renty rodzinnej, po śmierci męża K. W., od dnia śmierci czyli od 23.07.1991r.

Natomiast, z dokonanych ustaleń wynika także, że decyzją z dnia 18.09.2013r., po **rozpoznaniu wniosku Z. B. (1) z dnia 29.07.2013r.** ZUS przyznał wnioskodawczyni, od dnia 27.08.2013r., emeryturę której wysokość została obliczona na podstawie art. 53, art.26, oraz art. 183 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U z 2009r. nr 153 poz. 1227 z późn. Zm).

Z dokonanych ustaleń wynika, że wnioskodawczyni nigdy nie składała wniosku o ustalenie prawa do emerytury wcześniejszej. Zatem – nigdy nie pobierała emerytury wcześniejszej, wobec powyższego, kwota jej emerytury, **nigdy nie była pomniejszona na podstawie art. 25 ust. 1 b cyt. Ustawy emerytalnej.**

W tym stanie rzeczy, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie.

ZARZĄDZENIE

Odpis uzasadnienia doręczyć wnioskodawczyni (pouczenie k. 23 odwr.)